

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quæstio oritur ex paulo antè & longè antè dictis. XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

pheta conqueri potest: *Laqueum parauerunt pedibus meis,* & in Psalm. 52.
cur auerunt animam meam.

24. De laqueis lingua.

Primo sequidem homo illaqueatur ad auditum verborum non sanorum, postea incuruatur ad consensum, ut dicat iam talia, quæ audere metuebat. Valde enim incuruatur anima, quando desertus Deo & sermonibus eius, conuertitur ad vaniloquia, pro capienda consolatione misera. Vel sic quandoque pedibus illaqueatur, ut stet ad loquendum per alias moras; tandem ex placentia audiendi vel loquendi, incuruatur ad sedendum, ut sit iucunda & integra fabulatio. Ecce frater, quantus laqueus lingue, quam prona subintrat seductio. Non ergo diffonat à verbo, quia sàpè decipitur quis, sub pietatis vultu, à sancto rigore.

25. Questio oritur ex his, & longè antè dictis.

Rursum te mouere potest, cum longè superius dictum sit causandum esse de nimio rigore, qui quosdam de singularitate norat, & quádoque perdidit; cur hic ostenditur casus & laqueus, si rigor negligitur? Inter angustias comprehenditur hoc auditio animus, & sermo iste magis perplexum legentem facit. Qui propter huiusmodi mouetur, cogitet, quia utrobique pericula, ubi obstat plura insunt, siue loquatur, siue indiscretus raceat.

26. Discretio sequenda est, & inquirenda pra omnibus iam dictis.

Vad aliquam saltem discretionis regulam se aptet & informet, conueniens fuit, ut hanc ostendo bono silentij, & virtuo loquacitatis, cum eorum laqueis virtutis amator facilius inueniret. Nec ergo simpliciter oportuit commendari silentium, Discretio quasi semper seruandum: neque reprehendi ipsam rursus locum, tanquam semper superfluam; quia in omnibus discretionem, ubique necessaria.

Es tamen pluribus magis necessaria custodia silentij, qui vi- Silentium
delicet in statu religionis & proposito bono, atq; à seculari- monachis
bus hominibus remoti, & omnibus temporalibus curis exuti, in primis
Deo seruire elegerunt. Qui etiam maiorem rationem tenentur necessarium.
reddere in die iudicij, pro omni verbo. Nec solù de verbo, sed
de qualibet alia negligentia & transgressione, grauius iudica-
bantur. Cui enim plus donatum est, plus ab eo exigitur. Si etiā
illi plenam excusationem non habent, qui officio pastoralis
cura,